

Zadatke rješavati na ovom obrascu. Nečitki odgovori se neće ispravljati – krivi su.

1. (1) Treba li (i ako da kako) dodatno označiti/* varijable:

- varijabla treba biti vidljiva samo unutar datoteke: `static` `int x`
- sadrži adresu registra pristupnog sklopa naprave: `volatile` `int *a`
- pri prevođenju treba ju smjestiti u odjeljak `BOOT`: `int b __attribute__((section("BOOT")))`
- Varijablu definiranu u `a.c` sa `int var_iz_a=77;` želimo koristiti u `b.c`. Kako to napraviti?
u `b.c` treba prije korištenja napisati `extern int var_iz_a;`
- U zaglavlju `z.h` nalazi se i kratka funkcija `int kf()` koja se koristi i iz drugih datoteka. Treba li ju posebno označiti? Ako da kako?
`static inline int kf()`

2. (1) Za navedene dijelove programa označiti u koje će ih odjeljke postaviti prevoditelj pri prevođenju (`.c => .o`).

```
int a, b=5, c[55];  
  
b=>data, a i c => bss  
  
char *d = "1234";  
  
d => data, "1234" u rodata  
  
static int inc(int *x, int *y) { (*x)++; (*y) += *x; return *y; }  
  
kod u .txt  
  
void ispisi() { printf("a=%d, b=%d, d=%s\n, a, b, d); }  
  
kod u .txt, "a=..." u rodata
```

3. (1) Napisati makro `ZBROJI(R, A, B)` koji zbraja dva kompleksna broja (`A` i `B`) te rezultat sprema u `R`. Svi argumenti su tipa `kompleksni_t` koji ima polja `re`, i `im`. Obzirom da argumenti mogu biti složeni izrazi, u makrou se smiju pojaviti samo jednom.

```
#define ZBROJI(R, A, B) \  
do { \  
    kompleksni_t a = (A), b = (B), c; \  
    c.re = a.re + b.re; \  
    c.im = a.im + b.im; \  
    (R) = c; \  
} while(0)
```

4. (2) Za neki ugradbeni sustav treba pripremiti sliku za učitavanje. Sustav ima ROM veličine 64 KB na adresi `ROM_ADR` te RAM veličine 32 KB na adresi `RAM_ADR`. Program za upisivanje slike u ROM u slici očekuje odjeljke: `.init`, `.loop`, `.const`, `.data`. Pretpostaviti da je izvorni kod već označen – funkcije su označene za koji odjeljak ih treba pripremiti. Podaci nisu označeni, ali konstante pripremiti za `const`, varijable za `data`, definirati varijablu `heap_start` koja će imati adresu iza svih varijabli te varijablu `stack_end` koja treba imati adresu zadnjeg bajta u RAM-u. Napisati skriptu za povezivanje tako da se instrukcije i konstante spremaju za ROM, a varijable za korištenja iz RAM-a (ali inicijalno u ROM-u).

```
SECTIONS {
    init_start = ROM_ADR;
    .init init_start : AT (init_start) {
        * (.init)
    }
    loop_start = init_start + SIZEOF(.init);
    .loop loop_start : AT (loop_start) {
        * (.loop)
    }
    const_start = loop_start + SIZEOF(.loop);
    .const const_start : AT (const_start) {
        * (.rodata)
    }
    data_start = const_start + SIZEOF(.const);
    .data RAM_ADR : AT (data_start) {
        * (.data .bss)
    }
    heap_start = data_start + SIZEOF(.data);
    stack_end = RAM_ADR + 32*1024 - 1;
}
```

5. Neki sustav nema sklop za prihvat prekida – svi zahtjevi za prekid izravno dolaze do zajedničkog prekidnog ulaza procesora. Svi pristupni sklopovi koji mogu slati zahtjev za prekid imaju četiri 8-bitovna registra (u uzastopnim adresama): ULAZ, IZLAZ, SR, UPR. Prva dva služe za prijenos podataka. Registar SR pokazuje stanje sklopa: bit 0 označava prisutnost nepročitanog podatka u ULAZ, bit 1 dostupnost registra IZLAZ za prihvat novog podatka za slanje. Registar UPR je upravljački: bit 0 označava treba li sklop generirati zahtjev za prekid na novi podatak te bit 1 treba li sklop generirati zahtjev za prekid kad se podatak pošalje i kad sklop od procesora može prihvatiti novi podatak za slanje. U sustavu ima ukupno osam naprava. Prva je na adresi 0xFF0000 (registar ULAZ), druga za četiri mjesta iza (ULAZ za drugu je na 0xFF0004), itd.

a) (2) Ostvariti prekidni podsustav s funkcijama `void init()`, `void registriraj_obradu(char id, void (*fja_obrade)(char))`, gdje su argumenti redni broj naprave i funkcija za obradu, te `prihvat_prekida()` koja se poziva na svaki prekid. Napravama za koje nije registrirana funkcija (NULL) zabraniti generiranje prekida.

```
void (*obrada[8])();
#define ADR(I) (0xFF0000 + (I)*4)
#define POSTAVI_UPR(I, X) do *((char *) (ADR(I) + 3)) = X; while(0)
#define DOHVATI_SR(I) (*((char *) (ADR(I) + 2)))
void init() {
    int i;
    for (i = 0; i < 8; i++) {
        obrada[i] = NULL;
        POSTAVI_UPR(i, 0)
    }
}
void registriraj_obradu(int naprava, void *fja_obrade) {
    obrada[naprava] = fja_obrade;
    POSTAVI_UPR(naprava, 3)
}
void prihvat_prekida() {
    int i;
    for (i = 0; i < 8; i++) {
        if (DOHVATI_SR(i))
            obrada[i](i);
    }
}
```

b) (1) Ostvariti (generički) upravljački program za upravljanje napravama funkcijama `void init()` (po potrebi), `char read(char id)` (čita samo jedan znak), `char write(char id, char data)`. Ako nema podataka pri čitanju, vratiti -1. Ako se podatak ne može poslati, vratiti -1. *Ovaj dio zadatka je neovisan od a) – ne treba koristiti prekide.*

```
#define ADR(I) (0xFF0000 + (I)*4)
#define DOHVATI_SR(I) (*((char *) (ADR(I) + 2)))
#define DOHVATI_ULAZ(I) (*((char *) (ADR(I))))
#define POSTAVI_IZLAZ(I, X) do *((char *) (ADR(I) + 1)) = X; while(0)

char read(char id) {
    if (DOHVATI_SR(id) & 1 == 0)
        return -1;
    return DOHVATI_ULAZ(id);
}
char write(char id, char data) {
    if (DOHVATI_SR(id) & 2 == 0)
        return -1;
    POSTAVI_IZLAZ(id, data);
    return 1;
}
```

6. (2) Neki sustav ima 10-bitovno brojilo na adresi BROJILO koje odbrojava frekvencijom $f = 1$ MHz. Pomoću njega treba ostvariti upravljanje koje:

a) svake 1 ms poziva funkciju `obrada_1000()`

b) svakih 347 μ s poziva funkciju `obrada_347()`

Kašnjenje neke obrade zbog završetka druge nije problem, ali ne zanemariti to vrijeme.

Kada je iduća „aktivacija“ bliže od 5 μ s koristiti radno čekanje. U protivnom koristiti prekid brojila (i dopustiti izvođenje drugih programa u međuvremenu). Napisati funkcije `init()` te `prekid_brojila()` (pretpostaviti da je već registrirana za taj prekid). Rješenje može uključivati „podsustav za upravljanje vremenom“, ali i ne mora, može biti samo rješenje za navedeni problem.

```
//s relativnim odgodama
t347 = 347 //za koliko idući put akt.
t1000 = 1000
učitano = 0
MAX = 0x3ff

init() {
    BROJILO = učitano = t347
}

ažuriraj(oduzmi) {
    t1000 -= oduzmi
    t347 -= oduzmi
    BROJILO = učitano = MAX
}

prekid_brojila() {
    ponavljaaj {
        ažuriraj(učitano)
        if (t1000 <= 0) {
            t1000 += 1000
            obrada_1000()
            ažuriraj(učitano - BROJILO)
        }
        if (t347 <= 0) {
            t347 += 347
            obrada_347()
            ažuriraj(učitano - BROJILO)
        }
        učitano = min(t347, t1000)
        if (učitano > 5) {
            BROJILO = učitano;
            break;
        }
        while (MAX - BROJILO < učitano)
            ; //radno čekanje
    }
}
```

```
//s apsolutnim odgodama
t = 0 //"sat"
t347 = 347 //kada idući put aktivirati
t1000 = 1000
učitano = 0
MAX = 0x3ff

init() {
    BROJILO = učitano = t347
}

ažuriraj(dodaj) {
    t += dodaj
    BROJILO = učitano = MAX
}

prekid_brojila() {
    ponavljaaj {
        ažuriraj(ucitano)
        ako je t347 <= t onda {
            t347 += 347
            obrada_347()
            ažuriraj(MAX - BROJILO)
        }
        ako je t1000 <= t onda {
            t1000 += 1000
            obrada_1000()
            ažuriraj(MAX - BROJILO)
        }
        učitano = min(t347, t1000) - t
        if (učitano > 5) {
            BROJILO = učitano;
            break;
        }
        while (MAX - BROJILO < učitano)
            ; //radno čekanje
    }
}
```

7. (2) U nekom jednostavnom višedretvenom operacijskom sustavu dodati mehanizam barijere kroz sučelja: `void binit(void *b, int ndretvi), int bčekaaj(void *b)`. Mehanizam barijere treba zaustaviti dretve na bčekaaj dok ndretvi ne pozove tu funkciju, u kojem slučaju propustiti sve dretve te resetirati barijeru. Pretpostaviti da postoje sve potrebne interne funkcije za upravljanje dretvama (`dretva_t, red_t, dretva_t *aktivna(), void stavi_u_red(dretva_t *, red_t *), void stavi_u_pripravne(dretva_t *), void raspoređivač(), k_malloc, ...`). Ostvariti samo interne funkcije `k_binit` i `k_bčekaaj` (i potrebne strukture podataka) – pretpostaviti da se tu očekuje samo glavni dio posla (prekidi su već zabranjeni, kontekst spremljen, ...). Pri inicijalizaciji, adresu internog objekta barijere vratiti preko `b` (bez maskiranja, ...). Ne treba provjeravati ispravnost argumenata i povratnih vrijednosti internih funkcija (sve rade dobro).

```
typedef kbarijera {
    int ndretvi;
    int brojac;
    red_t red;
}
kbarijera_t;

int k_binit(void *b, int ndretvi) {
    kbarijera_t *bar = k_malloc(sizeof(kbarijera_t));

    bar->ndretvi = ndretvi;
    bar->brojac = 0;
    k_inicijaliziraj_red(&bar->red);

    return 0;
}

int k_bčekaaj(void *b) {
    kbarijera_t *bar = b;

    bar->brojac++;
    if (bar->brojac < bar->ndretvi) {
        stavi_u_red(&bar->red, aktivna());
    }
    else {
        bar->brojac = 0;
        oslobodi_sve_iz_reda(&bar->red);
    }
    raspoređivač();
    return 0;
}
```

8. (1) Navesti bar sedam različitih elemenata opisnika dretvi (npr. signalna maska i funkcije za obradu signala spadaju u jedan element, osmi).

id – identifikacijski broj dretve

stog, veličina stoga

način raspoređivanja i parametri

stanje dretve (aktivno, pripravno, pasivno, susp, ...)

red u kojem se nalazi

red za dretve koje čekaju njen kraj

opisnik konteksta (gdje je spremljeno kontekst dretve)

izlazni status (broj i errno)

privatni parametar

lista funkcija koje pozvati pri završetku

funkcija koju pozvati ako se odblokira „preuranjeno“

elementi za smještaj opisnika u razne liste

9. (1) Za ostvarenje procesa potrebno je koristiti a) privilegirani i nepriviligirani način rada procesora, b) programski prekid za poziv jezgrine funkcije iz programa, c) zasebno pripremanje slike jezgre i procesa, d) sklop za upravljanje memorijom. Opisati što se postiže svakim od navedenih mehanizama.

- a) iz programa se ne mogu pokretati privilegirane instrukcije koje mogu narušiti sustav (npr. zabrana prekida)
- b) zbog a) jezgrine funkcije moraju se pozvati mehanizmom prekida da se uđe u privilegirani način rada procesora
- c) procesi se izvode u logičkom adresnom prostoru, koriste drukčije adrese od jezgre, moraju se zasebno pripremiti
- d) radi izolacije procesa od jezgre

10.(1) Ostvariti jezgrinu funkciju `int k_malloc_ex(size_t *req, int type, void *adr)` koja od jezgre traži zauzimanje dinamičke memorije za proces. Argument `req` sadrži adresu varijable u kojoj se nalazi potrebna veličina, ali i preko koje će se vratiti veličina zauzete memorije. Argument `type` definira poželjna svojstva memorije. Preko argumenta `adr` treba vratiti adresu zauzeta bloka. Pretpostaviti da postoji identična interna jezgrina funkcija `kmalloc_ex`, ali koja radi s apsolutnim adresama, dok su dobiveni argumenti (adrese samo) u logičkom adresnom prostoru procesa.

```
int k_malloc_ex(size_t *req, int type, void **adr)
{
    size_t *kreq = U2K(req, aktivna()); //kamo zapisati dobivenu veličinu
    void *tmp; //kamo zapisati dobivenu adresu u apsolutnim adresama

    int status = kmalloc_ex(kreq, type, &tmp);

    void **kadr = U2K(adr, aktivna()); //kamo zapisati dobivenu adresu u log. adr.
    *kadr = K2U(tmp, aktivna()); //pretvori dobivenu adresu u log. i zapiši u adr

    return status;
}
//U2K => logička u fizičku (user to kernel)
//K2U => fizička u logičku
```